

Най-сетне навън се зачуха припряни стъпки, сподавен глъч и на прага застана стотник Милко. Всички се струпаха около него, обсипаха го с въпроси, ала когато прозвуча властната повеля на царя замлъкнаха, отдръпнаха се и жадно зачакаха да чуят.

- Говори!

- Най-напред слязохме надолу, все край брега на Банска, прегази-хме една друга река, която се влива в нея...

Царят даде знак на чертожника да спре нанасянето на вида на мест-ността връз пергаментовия свитък.

- Знае ли някой как се казва тая река?

Всички се спогледаха, дигнаха рамене.

- Може би е Суха река... - каза боляр Хубан.

- Не. Суха река се влива от другата страна... - се намеси куман-ският вожд Сокач, който бе слизал по тия места.

- Повикайте снова момче... - заповяда царят - то ще ни каже име-ната на местности и реки, за да не правим грешки.

След малко младият Матей изопна снага, в гореща преданност пред лика на самодържеца.

- Слушай, момче... От тебе искаме само искренност и добра воля. После ще бъдеш богато възнаграден. Внимавай хулаво какво ще те питам. Знаеш ли как се казва реката, която първа се влива в Банска, като се слиза от тук надолу, към юг?

Мала
- ~~Млада~~ река, царю честити!

- Така. Добре... - и Асен даде знак на чертожника да нанесе име-то.

Алагатор Милко продължи:

- Като прегазихме *Мала* ~~Млада~~ река, наближихме селото.

- То е вече Клокотница... - се намеси усърдно момчето.

- Селото беше съвсем пусто. На изток от него се издига възвише-ние, обрасло с гори.